

OBSAH

SEZNAM ZKRATEK	8
ÚVOD	10
ČÁST 1 – VYMEZENÍ RELEVANTNÍCH POJMŮ	15
1. Přeshraniční spor	17
2. Mimosoudní způsoby řešení přeshraničních sporů – ADR/rozhodčí řízení	18
2.1. ADR.....	20
2.2. Mezinárodní rozhodčí řízení	23
ČÁST 2 – JUDICIÁLNÍ TRENDY V ROZHODČÍM ŘÍZENÍ	27
Kapitola 1 – Předběžná opatření a mezinárodní rozhodčí řízení	29
1.1. Vymezení terminologie a druhů předběžných opatření	31
1.2. Vztah mezi národními soudy a rozhodci při nařízení předběžných opatření	33
1.3. Podmínky nařízení předběžných opatření	35
1.3.1. Podmínky pro nařízení předběžného opatření národními soudy	36
1.3.2. Podmínky pro nařízení předběžného opatření rozhodci	41
1.3.2.1. Pravomoc rozhodců k nařízení předběžných opatření	41
1.3.2.2. Další podmínky k nařízení předběžného opatření rozhodci	44
1.4. Vykonatelnost předběžných opatření nařízených rozhodci	46
1.5. Naléhavý rozhodce (<i>Emergency arbitrator</i>)	51
1.6. Dílčí závěr	52
Kapitola 2 – Mezinárodní rozhodčí řízení a procesní <i>soft law</i>	54
2.1. Právo na spravedlivý proces v mezinárodním rozhodčím řízení	55
2.2. Procesní <i>soft law</i>	63
2.3. Organizace tvořící procesní <i>soft law</i> a jednotlivé druhy <i>soft law</i>	65
2.3.1. Komise OSN pro právo mezinárodního obchodu (The United Nations Commission on International Trade Law – UNCITRAL)	65

2.3.2. Mezinárodní advokátní komora (International Bar Association – IBA)	69
2.3.3. Mezinárodní obchodní komora (International Chamber of Commerce – ICC)	71
2.3.4. Londýnský soud pro mezinárodní rozhodčí řízení (London Court of International Arbitration – LCIA)	72
2.3.5. Ostatní procesní <i>soft law</i>	72
2.4. Závaznost procesního <i>soft law</i>	73
2.4.1. Závaznost <i>soft law</i> na základě řádů rozhodčích soudů	74
2.4.2. Závaznost <i>soft law</i> na základě rozhodčí smlouvy	76
2.5. Nepoužití dohodnutého procesního <i>soft law</i> a NY úmluva	78
2.6. <i>Soft law</i> jako záruka předvídatelnosti postupu rozhodců	81
2.7. Dílčí závěr	82
ČÁST 3 – JUDICIÁLNÍ TRENDY V MEDIACI	85
Kapitola 1 – Povinná mediace	87
1.1. Vývoj povinné mediace v Evropské unii	87
1.1.1. Směrnice o mediaci	89
1.1.2. Některé zkušenosti s povinnou mediací	92
1.2. Právo na spravedlivý proces a povinná mediace	96
1.2.1. Evropský soud pro lidská práva a čl. 6 odst. 1 Evropské úmluvy	97
1.2.2. Standard spravedlnosti v alternativních způsobech řešení sporů	100
1.2.3. Povinná mediace před Evropským soudem pro lidská práva a Soudním dvorem Evropské unie	103
1.2.4. Možné přístupy Evropského soudu pro lidská práva	106
1.3. Další rizika a výzvy zavedení povinné mediace	108
1.4. Dílčí závěr	111
Kapitola 2 – Povinná mediace ve vybraných státech EU a implementace Směrnice o mediaci	114
2.1. Belgie	115
2.2. Bulharsko	117
2.3. Dánsko	117
2.4. Finsko	120
2.5. Francie	124
2.6. Itálie	126
2.7. Maďarsko	128
2.8. Malta	130
2.9. Německo	132

2.10. Nizozemí	137
2.11. Pobaltí	139
2.12. Polsko	141
2.13. Portugalsko	143
2.14. Rakousko	145
2.15. Rumunsko	146
2.16. Řecko	146
2.17. Španělsko	147
2.18. Švédsko	149
2.19. Velká Británie	151
ZÁVĚR	153
POUŽITÁ LITERATURA	156